

[Bodil Koch.]

der aldeles ikke Stik, tværtimod er det højst angribeligt. Det vil nemlig ikke blive saadan, at man blot, om jeg saa maa sige, vedligeholder og udnytter en i sig selv jævnt florerende Spillelidenskab, men man giver den Statens blaa Stempel og opfordrer derved direkte Ungdommen til at smide deres Penge ud paa denne taabelige Maade. Samtidig forskyder man Interessen for sund og fornøjelig Sport og overbetoner Konkurrencemomentet.

Denne Lovs Gennemførelse betyder ganske bramfrit sagt, at der hjemles Staten Ret til at snyde Penge ud af Folks Letsindighed og Dumhed. Og hvor net det end kan tage sig ud, at disse Tipspenge skal anvendes til kulturelle, ja, saagar til velgørende Øjemed, vil disse Bevillinger uhjælpelig komme til at smage af Afladspenge, og jeg mener i øvrigt, at Statens Opgave ikke er at være velgørende, men at sørge for, at Velgørenhed er overflødig.

Det tjener ikke til nogen Trøst at pege paa, at Staten i Forvejen driver Klasse-lotteri og tjener paa Væddeløbstotalisator; det bliver hverken de to Foretagender eller Tipstjenesten kønnere af. Men der er i hvert Fald ingen Tvivl om, at Tipstjenesten af disse tre Ting mest direkte vil appellere til Ungdommen. Der er allerede fremhævet den mærkelige § 9 og de til denne Paragraf knyttede Bemærkninger, hvori der staar, at af Hensyn til de Betæneligheder, der ud fra almindelige etiske Sunspunkter kan næres mod en Foranstaltning som den foreslaaede, har man i Lovforslagets § 9 foreslaaet et Forbud mod, at Børn og unge Mennesker, der *skønnes* at være under 18 Aar, deltager i Tipning. Dette, at unge Mennesker „skønnes“ at være under 18 Aar, vil i Praksis simpelt hen sige, at man, fra man er 15 eller 16 Aar, uden Risiko kan deltage, hvis man bare er villig til at stikke en Plade, naar man bliver spurgt om sin Alder. Ogsaa et udmærket Raffinement ved denne Lov! Det, der gør det beklageligt at stemme imod Loven, er selvfølgelig det, at Idrætten er ude i haarde Kaar, og at den skal og maa have flere Penge, og de Udveje, der kunde tænkes for at skaffe Midler, er faa og lidet givende, men jeg tror alligevel, man skal søge ad legitim Vej at give dansk Idræt et ordentligt og anstændigt Tilskud. Jeg for mit Vedkommende ønsker i hvert Fald ikke at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det vil maaske være rigtigt med det samme at gøre opmærksom paa, at Regeringen ikke

med dette Lovforslag tilsigter, i hvert Fald ikke bevidst, nogen Ødelæggelse, hverken af den almindelige Moral eller religiøse Forestillinger, og at den heller ikke paa anden Maade har til Hensigt at undergrave al sund Sædelighed i dette Land. Jeg synes, det er rigtigt at faa gjort denne Bemærkning indledningsvis efter de Taler, der er holdt fra forskellig Side. Jeg forstaar glimrende, at man kan føre Synspunkter frem mod et saadant Forslag, og jeg respekterer de Synspunkter, der i saa Henseende fremføres, men det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Tholstrup paa en ganske usædvanlig Maade havde Evne til at finde alt muligt frem — han nævnte ikke direkte Grundskyld, men den forekom i hvert Fald periferisk i denne Forbindelse. Han nævnte von Tschammer und Osten med f. Eks. Hentydning til nazistisk Idræts Fortid, han antydede stilfærdigt, at her er Tale om Socialisering, Statsledelse af Idrætten med et vist Sigte paa „Fremtidens Danmark“ — han fik det hele med. Det er længe siden det ærede Medlem, der ellers har en vis Rekord, paa saa kort Tid har sagt saa meget Vrøvl som her.

Jeg skal fremføre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat, jeg skal gøre det kort. Jeg har Indtryk af, at den Bemærkning, der var fremme i Pressen forleden Dag om, at denne Debat skulde transmittes, har forlænget den. Jeg tør naturligvis ikke med Bestemthed hævde dette Synspunkt, men sandsynligvis kan jeg faa Tingets Tilslutning til at gøre mine Bemærkninger ganske korte.

Regeringen har ikke fremsat dette Lovforslag som et Kabinetsanliggende, det er fremsat til fri Forhandling, som jeg har sagt, og dermed har jeg ment, at med de Forskelligartetheder i Opfattelsen, der er inden for hvert Parti, maa den Udvalgsbehandling, der skal finde Sted om Forslaget, vise, om det har nogen Mulighed for at blive gennemført. Derfor vil vel samtlige de væsentligste af de saglige Ting, der er anført, med Rimelighed kunne forhandles i Udvalget, og dér maa man saa søge at naa til Enighed om, hvorvidt Lovforslaget kan gennemføres, eller det ikke kan det.

Der er fra forskellige Sider her i Dag rejst den Tanke, at man i Stedet for at lave en Ordning som den, der her er foreslaaet, skulde yde større direkte Tilskud til Idrætsorganisationerne. Det er fremført af det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, det er fremført af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, og det er fremført fra det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaards Side. Hvis jeg ikke tager meget fejl, er man fra flere Sider,